

CIORTEA, TITUS

n. 12 aprilie 1883, Cistei, comuna Mihalț, jud. Alba
d. 30 iulie 1921, Târgu Lăpuș, jud. Maramureș

A fost fiul cel mai mare al familiei Ciortea, pe tatăl său chemându-l Dumitru Ciortea. Clasele primare le urmează în satul natal, după care a fost înscris la Liceul din Blaj, ale cărui studii le finalizează.

Din cauza posibilităților limitate ale familiei nu își continuă studiile universitare, fiind angajat ca secretar la un cabinet de avocatură din Alba Iulia. Cu sprijinul avocatului la care era angajat, care a intervenit pe lângă Tabla Regească din Târgu Mureș, Titus Ciortea a fost înscris la Facultatea de Drept din localitate. La finalizarea studiilor, a dobândit gradul militar de sublocotenent rezervist în armata austro-ungară.

Din punctul de vedere al carierei politice, se va înscrie în Partidul Național Român. În anul 1911 renunță la a practica avocatura în Alba Iulia și se reîntoarce la Târgu Lăpuș unde s-a implicat în ridicarea conștiinței naționale românești în satele maramureșene.

După izbucnirea Primului Război Mondial este înregimentat și trimis pe front, unde cade prizonier la ruși. S-a întors la Târgu Lăpuș abia în octombrie 1918, reluându-și activitatea politică. Având în vedere evenimentele din toamna anului 1918 premergătoare Marii Adunări de la Alba Iulia a fost ales membru în Consiliul Național Român din cercul electoral Lăpuș. Din această calitate participă activ la organizarea Consiliilor și Gărzilor Naționale. A fost ales delegat la Adunarea de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918.

S-a reîntors de la Alba Iulia și în 5 decembrie 1918 a fost unul dintre cei numiți în vederea organizării adunării populare în Lăpuș pentru a aduce la cunoștința populației locale hotărârile luate la 1 decembrie. În timpul adunării, mulțimea a fost atacată de un detașament al armatei maghiare, iar Titus Ciortea a fost grav rănit.

Din cauza rănii nevindecate, starea de sănătate i s-a agravat, fapt ce a dus la decesul său.